

Oponentní posudek k diplomové práci

Univerzitní kampus Cheb

autor: Štěpán Rapp

AR 2019/2020, LS

Vedoucí práce: doc. Ing.arch. Boris Redčenkov

Ústav: 15118

Oponent: Ing.arch. Jaroslav Wertig

Vážení kolegové...

byl jsem požádán o vypracování **oponentního posudku** na diplomní projekt Bc. Štěpána Raaba na téma nového **vysokoškolského kampusu v širším hradebním pásmu Chebu**.

Prezentovaná práce se mi jeví obsahově úplná, bez věcných chyb, profesionálně zpracovaná a kultivovaně podaná.

Autor svým návrhem zkoumá možnost pojmout vyprázdněný městský blok uceleným souborem staveb vysokoškolského kampusu zajišťujícím všechny související funkce; ubytování, stravování, výuka, sportovní, společenské a kulturní aktivity.

V **řešerši a analytické části** se správně dotýká širokého spektra témat a aspektů, jakými si takovýto typ úlohy vyžaduje se zaobírat. Prokazatelně si je vědom nutnosti nejenom typologicky a funkčně vyřešit stavební program, ale i správně zasadit tak velký a specifický stavební celek do typologie města v těsném dotyku s jeho historickým jádrem. Reflektuje širší kontext (tradici, ambice rozvoje města, historii místa).

Pro začlenění kampusu do organizmu města si Štěpán zvolil parcelu, která už významnou vzdělávací instituci hostila. Snaží se tak spojit tradici místa s aktuálním **urbanistickým** problémem. Pomocí staro/nové instituce se snaží o dořešení městského bloku. Ze stran definovaných vlastním návrhem dotváří blok úplně. V uličních frontách, na kterých se potkává jeho architektura s existující zástavbou si drží odstup, jehož opodstatnění vidím spíše než v potřebě nechat vnitroblok částečně otevřený a prostupný, v určitých rozpacích z konfrontace současné a historické architektury a jejich měřítek. Poměrně velkorysým otevřením vnitrobloku vůči okolí (na východní straně) se oslabuje šance překvapit napětím mezi mikrosvětlem kampusu a okolním městem.

Orientace společenských a reprezentativních částí kampusu k jižnímu okraji parcely s nejbližším vztahem k historickému náměstí považuji za správné, cítím je podobně. O čem mě návrh nepřesvědčil jsou dílčí návazné směry a nástupní body, resp. nástupní směry, které považuji za zpochybnitelné (vyznačené přechody pro chodce nepovažuji za relevantní urbanistický motiv). Také otevření bloku a způsob komunikace/vymezení se vůči městu mě úplně nepřesvědčují. Šťavnatý mikrosvět kampusu s pobytovými plochami Štěpán obrací dovnitř, do vnitrobloku, přes který vede pěší tahy. Logicky tak vůči přilehlým ulicím nebo historickému parku nastavuje tak trochu záda a vytváří potenciálu stávajícího parku jakousi konkurenci. Na druhou stranu, pro živý uliční parter v tomto hradebním pásmu neexistuje precedent, takže možná lze za dostatečné oživení považovat možnost z přilehlých ulic vidět přes prosklené fasády dovnitř, a tak částečně eliminovat introvertnost konceptu. A nebo by mělo být vyjádření konceptu kampusu jako „města ve městě“?

Kompoziční pojetí by tomu nasvědčovalo. Vně má soubor pevnější, kompaktnější, exaktnější formu, zatím co do vnitrobloku se rozpadá na drobnější části zpochybňující velké měřítko instituce. Hmotová kompozice otevírá otázku, co je hlubší motivací ke střídání různých přístupů. Zatím co kolej má racionální formu bytového trojtraktu, fakulty trojtraktu s učebnami do vnitrobloku a rozehranou střešní krajinou, sportovní a kulturně společenské jižní křídlo má charakter monumentalizující patetické symetrie tak silné, že nemá protiváh ani v kampusu ani v širším okolí. Boj o jemnější měřítko se tady naopak nekoná. Záměr?

Samotný **architektonický** jazyk usiluje o eleganci. Je to pro mně trochu nepochopitelná ambice; v rovině hmotové kompozice vytvářet srostlici nesourodých přístupů a v rovině esteticky fasád se jí zase snažit smiřovat vytříbeným jazykem minimalizmu? Na druhou stranu nutno dodat, že se to do jisté míry daří. Díky tomuto rozporu východní a západní uliční fronty působí poměrně živě a zábavně. Jestli je to výsledkem zvolené strategie nebo je to náhodný efekt, nevím.

Z **provozního hlediska** doporučuji navrhnout části pro tělovýchovu a sport a reprezentativní, kulturní a společenské funkce školy jako autonomní samostatně provozovatelné části fungující i pro širší spektrum uživatelů v nezávislých časových režimech. Ne pouze pro potřeby školy.

Dramaturgie **prezentace**, formální zpracování a grafická prezentace je logická a přehledná. Výtky je možné mít k detailům výkresů, které vznikaly pod časovým tlakem, tudíž nebyl prostor na grafickou postprodukcí a vyčištění. Proto je srozumitelnost některých výkresů zkomplikovaná například nejednotným značením schodišť v půdorysech nebo matoucím značením otevíravosti oken a dveří v pohledech odpovídající standartu země, ve které byl vytvořen software, nikoliv tuzemským.

Přesvědčivosti návrhu by prospělo doplnit ho **konstrukčním detailem** například u pojetí stínění proskleného pláště perforovaným plechem (je tu pouze odkaz na referenci).

Čas na postprodukcí by si zasloužila **prostorová zobrazení** a vizualizace. Jsou věcně správná, ale postrádají kontext a jemnější práci s atmosférou navrhovaného prostředí. Výsledkem pak je, že působí trochu schematicky, tvrdě a odosobněně. Což určitě nebylo záměrem.

Přes určité výtky a pochybnosti považuji návrh Štěpána Rappa za relevantní a důstojný příspěvek do diskuse o revitalizaci centra Chebu jehož jedním z nástrojů může prokazatelně být i rozvoj vysokého školství na Chebsku.

Předloženou diplomovou práci považuji za solidní studii a navrhuji její **hodnocení C**.

Jarosláv Wertig

V Praze 24.6.2020